

1775/XI/14

978/φ 103v

χ. Θωμά Βελλερά

Απόφαση οριστική. Παρακαταθήκη προσωπικών και προικίων πραγμάτων. Δικαίωμα επισχέσεως. Δέσμευση της παρακαταθήκης από τον καταθέτη σε τοπικό δικαστή. Χρεωστική ομολογία. Αναρμοδιότητα του Κριτηρίου.

//

1775 νοεμβρίου 14.

^{2/} Ήλθεν ό Σορμπάν(ος) ποτέ Κοντραματζ Κνέχτ (εί)ς Ροντε Τούρνου καί έκραξεν τόν ^{3/} Δημήτριον Κόσμα (εί)ς τήν κρίσιν καί ζητᾶ διά μία κασέλαν μέ φορεματικά ^{4/} όπου ἄφησεν ἡ γυναίκατου (εί)ς τόν αὐτόν Δημήτριον Κόσμα νά τοῦ δοθῇ [όπί] ^{5/} σω ὅτι αὐτός ἔχ(ει) παιδιά ἀνήλικα καί νά τὰ πουλίση διά νά τὰ δρέψ(ει) καί ῥοτώντας [τόν] ^{6/} αὐτόν Δημήτριον Κόσμα εὐγάζ(ει) μίαν ὁμολογίαν διά V 76 "52 ἀπό τοῦς 1774 ^{7/} όπου τοῦ χρεωστᾶ αὐτός καί ἡ γυναίκατου, καί ὅτι ὁ ἴδιος Κόσμος ὄντας (εί)τον νά εὕγῃ δ[ιὰ] ^{8/} τήν Βλαχίαν < > δίχως τήν (εἰ)δισιν τοῦ ἀνδρός της ἐπῆρεν καί τὰ ἀληκότισεν [ἀπό] < εἰς > τόν ζουδέτζον < . > ^{9/} ὅθεν ἡμ(εἰ)ς δίχως νά θάλομ(εν) χεῖρ(εις) τήν λαῖαν, μέ τὸ νά (εἶ)ναι πράγματα φορεματικά ^{10/} καί ἄλλα ὡς λέγ(ει) ἡ γυναίκα προίκατης, καί μέ τὸ νά τὰ ἀληκότισεν (εί)ς τόν ζουδέτζον καί μέ ^{11/} τὸ νά τοῦ χρεωστᾶ ὁ Σορ<μ>πάνος τοῦ Δημήτρη, πρέπ(ει) ὁ Δημήτρης νά τόν ζιτίσῃ (εί)ς τόν ζουδέτζον ^{12/} καί ἐκ(εἰ) νά τοῦ γένη κρίσις καί ἔστω (εί)ς ἔνδ(ει)ξιν.

^{13-17/} θωμᾶς βελλεράς νῦν προεστῶς mr, Ἰωάννης τζήγγ(ού) mrw, Κόνσταντήνος. Αρπασίς mr, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) mrío, Ἰωάννης Ἰωάννου μάρκ(ου) καπετάνος mrío.

στ. 1-5 Αγωγή Ρουμάνου κατά μέλους της Κ για την απόδοση πραγμάτων, που είχε παρακαταθέσει η σύζυγός του, ώστε να εξασφαλίσει τη διατροφή των παιδιών του.

στ. 5-8 Ο εναγόμενος προβάλλει δικαίωμα επισχέσεως¹ επί της παρακαταθήκης, ζητώντας την εξόφληση χρεωστικής ομολογίας του ενάγοντος και της συζύγου του προς αυτόν². Προβάλλει επίσης, ότι η σύζυγος του ενάγοντος είχε δεσμεύσει την παρακαταθήκη χωρίς να τον ενημερώσει προηγουμένως. Επομένως, δεν μπορούσε να διεκδικήσει τα πράγματα για κανένα λόγο, μέχρι την επιστροφή του δεματοφύλακα από το εμπορικό ταξίδι.

στ. 9-12 Το Κριτήριο δεν προβαίνει σε εκτίμηση του περιεχομένου της κασέλας και δεν εκδικάζει κατ'ουσίαν την υπόθεση, επειδή η παρακα-

αδήκη αποτελείται από ατομικό ρουχισμό και προικώα αντικείμενα της συζύγου του ενάγοντος³. Το Κριτήριο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο για την εξόφληση της χρεωστικής ομολογίας του ενάγοντος και της συζύγου του και συνιστά στον εναγόμενο να προσφύγει στον αρμόδιο για τον ενάγοντα τοπικό δικαστή. Επομένως, θα πρέπει και ο ενάγων και ο εναγόμενος να προσφύγουν σε αυτόν για να ικανοποιηθούν οι αξιώσεις τους: Ο μεν ενάγων για την άρση του οπρίσματος, ο δε εναγόμενος για την εξόφληση της χρεωστικής ομολογίας.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 188 (δ΄), 200.
2. Βλ. ό.π., σ. 199 (ιη΄).
3. Τα προικώα μπορούσαν να εκποιηθούν, μόνον όμως για τα χρέη της γυναίκας· πρβλ. και Νομικόν Δ΄ § 43. Για τον ατομικό ρουχισμό κλπ. «τζάβαλα», βλ. ό.π., σσ. 204, 205.

229

1776/I/18

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 103v

Απόφαση προδικαστική. Απαίτηση δεδουλευμένων. Επίσχεση μισθού από τον εργοδότη. Άδεια του Κριτηρίου να παραστεί ο εναγόμενος σε τοπικό δικαστήριο ως διάδικος. Οικονομία της δίκης.

18/

1776 Ιουναρίου 18 Σιμπίνι

¹⁹/ ||¹⁹Ηλ || δεν ό Τρίτερος Γιόργι από Φαγαράσι καί έπρ<ο>τοστολοΐσεν ζητῶντας από τόν ²⁰/ Καλοκυρίτζην τήν ρόγαν τής θυγατρός του όπου έδούλευσεν (εί)ς τήν άφεντιάν του μήνας ²¹/ 6 (εί)ς τούς 1767 καί μετό νά έτυχεν νά ύπανδρευθῇ εύγένωντας τό ρίζικόν της τήν έζή²²/τησεν νά πηγένη καί ως λέγ(ει) τήν έπῆγεν ή άρχόντισα του κϋρ Καλοκυρίτζη καί έμ(ει)νεν έ[κ(εἷ)] ²³/ μέ τό καί νά άρώστησεν. πλην ό κϋρ Κυρήτζης λέγ(ει) ότι δέν έδούλευσεν 6 μήνας αλλά ό[λι]²⁴/γότερον καί ότι δέν θυμάτε καλά μέ τό νά (εί)ναι καιρός άρκετός άπερασμ(έν)ος καί μέ [τό] ²⁵/ νά του έχάθηκαν καί μερικά (εί)δίσματα τά ζητᾶ από τήν δουλεύτραν. καί έστωντας καί νά μ[ήν] ²⁶/ (εί)ναι ή κόρη του άνωθεν παρών, άποφασίσθ(ει) καί μέ τό θέλημα του Καλοκυρήτζη ότι ²⁷/ πηγενάμ(εν)ος (εί)ς Φαγαράσιον θέλ(ει) σταδῇ (εί)ς τό εκ(εἷ) κριτήριο παρών καί ή δουλεύτρα του. ²⁸/ Καί οϋτως δίδωμ(εν) τό θέλημα νά ήμπορέση νά σταδῇ εκ(εἷ) (εί)ς τό κριτήριο. ²⁹/ Καί έστω 1776. ³⁰⁻³¹/ θωμάς βελλεράς νϋν προεστώς τῆρ, Μανικάτης Σαφράν(ος) τῆρ, Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) τῆριο.

